

Spomini na obisk prve gledališke predstave

Že od nekdaj so v Žvabeku, kjer deluje danes katoliško prosvetno društvo Drava, radi igrali in peli.

Dobro se še spominjam odrske predstave „Povodni mož“, ki sva jo obiskala z dede-

jem. Zame je bil to popolnoma nov svet, saj sem prvič v življenju smel s starim očetom „na igro“. Nikdar prej še nisem videl tako napravljenih in našminkanih oseb, ki so igrale različne vloge. Do tedaj sem tudi vse, kar sem videl, jemal za golo resnico. Na ta dan pa sem spoznal, da ni vse ravno tako, kakor je videti v prvem hipu. To pa mi je ded razložil šele po predstavi.

V tej igri me je posebno prevzela vloga povodnega moža, ki jo je igrala neka mlada domačinka. Imela je zeleno obleko z različnimi priveski. Posebno sem občudoval njen obraz, saj je bil čisto zelen. To je res povodni mož, sem si mislil, gotovo je prišel iz Drave in tam v globini ima svoje kraljestvo.

Proti koncu igre je povodni mož odigral svojo vlogo in ni več nastopal, samo lepe

vile so še imele kratek nastop. Kar naenkrat pa zagledam tik ob sebi obraz, ki sem ga še malo prej videl na odru. A je to mogoče, a je to res oseba, ki je še pred kratkim igrala povodnega moža? Bil sem popolnoma zmeden, saj sem do tistega trenutka verjel, da je povodni mož res „ta pravi“.

Po predstavi je ded še šel na pijačo in se pogovarjal s tem in onim. Trajalo je kar dolgo in noč naju je zalezla. Na poti domov so naju spremljale le tišina in čudne sence, ki jih je luna risala na tla. Strah me je bilo, zato sem se trdno prijel svojega dedka. Staremu očetu je bilo to kar prav, saj je bila njegova hoja malo pod vplivom vina, ki ga je užil v gostilni. Na poti domov me je podrobno seznanil z zakonitostmi in zanimivostmi odrskih predstav. Poučil me je, da ni vse tako, kakor je videti, in da je življenje včasih tudi igra.

